

Gemmotherapie

van het intestinale ecosysteem

Onze darmflora bevatten tien maal meer bacteriën dan de cellen waaruit het menselijk lichaam is opgebouwd. Deze werkelijk interne humus fungeert als een bioreactor die vitamines, aminozuren, enzymen, eiwitten van het immuunsysteem enz. synthetiseert.

⋮ *Stoornissen in de darmflora kunnen verholpen worden met de kop van de vlier.*

Het functioneren van onze darmflora wordt voornamelijk geconditioneerd door onze hersenen (het entero-psychologisch syndroom) en door onze voeding. Ieder individu heeft specifieke darmflora die voornamelijk bestaan uit

twee grote delen: fermentatieflora die zich in het colon ascendens bevinden en rottingsflora die zich in het colon descendens bevinden. Bij een onevenwicht in één van deze flora (men spreekt van dysbios!) ontwikkelen zich ziektes zoals het syndroom van de geïrriteerde darm bij een onevenwicht in de rottingsflora of zoals constipatie. Overmatige hygiëne, antibiotica en medicijnen, een tekort aan moedermelk, tandpasta's, onze voeding, en meer bepaald de excessen aan suiker, en nog heel wat andere factoren verstoren onze darmflora op chronische wijze. Om deze nood te lenigen biedt de gemmotherapie ons de **knop van de vlier**.

Deze werkt werkelijk als een 'straatveger van het intestinale ecosysteem' en is aangewezen bij **organische overbelasting** (overgewicht, een overmaat aan onontbonden materiaal). In dit opzicht bevordert hij de eliminatie van in het lichaam opgestapelde **toxines** en is hij aangewezen bij **obesitas** en **atonische constipatie**, meer bepaald bij ouderen. Hij wordt geassocieerd zowel met vers **gemberextract** dat de eigenschap bezit om de werking van vlier te bevorderen door de overmatige warmte te verspreiden, als met een glycerinemaceraat van rozemarijn dat het herstel van het darmslijmvlies stimuleert en op de lever en gal werkt. De moedertinctuur van stinkende gouwe versterkt deze werking op de lever, het echte zuiveringsstation van ons organisme en vaak in gebreke bij constipatie. Dit complex vergemakkelijkt de darmtransit, zelfs bij chronische constipatie. Vanzelfsprekend moet men de oorzaken van deze constipatie trachten te achterhalen (voeding, stress, lever, medicijnen, ...) om het probleem aan de basis te elimineren. Het syndroom van de lekkende darm (leaky gut syndrome) leidt tot een immunitair onevenwicht dat op zich auto-immuunziektes veroorzaakt. In dit geval is het bijzonder belangrijk om direct in te werken op de regeneratie van de monocellulaire laag van de darmcellen met meer bepaald het glycerinemaceraat van rozemarijn en zilverspar (de naalden van deze laatste, gerangschikt op één vlak, vertonen een analoge vorm aan de borstelvormige plaatsing van

de intestinale cellen). Bij ontsteking van de karteldarm (ziekte van Crohn) blijken ontstekingsremmers onmisbaar. Het is nuttig om de twee voorgaande glycerinemaceraten te associëren met een ext kanker, met een extract van galanga en propolis, beiden rijk aan galangine, een flavonoïde met antibacteriële, kankerbestrijdende en antigenotoxische eigenschappen. Daarenboven oefent quercetine, een flavonoïde dat aanwezig is in zilverspar en propolis, een welgekende anticandidawerking uit. Om de werking van dit '**coloncomplex**' te versterken op het psychische niveau, in het bijzonder bij stress, wordt een extract van vijgenboom toegevoegd, geassocieerd met kalmoesextract. De wortelstok van kalmoes is een waterplant waarvan de geur aan engelwortel doet denken. Hij is welbekend in de ayurvedische geneeswijze en in de Europese phytotherapie om zijn antispasmodische werking op de karteldarm. Deze plant is een bitter tonicum dat goede resultaten geeft bij maaglijders, in geval van spijsverteringsatonie, en is windverdrijvend. Door de aanwezigheid van **béta-asarone**, beschouwd als een sedatieve molecule voor het centrale zenuwstelsel, maakt de ayurvedische geneeskunde er een remedie tegen hersen- en zenuwproblemen van. Deze vaststellingen bevestigen dat onze darmen door velen als een '**tweede brein**' worden beschouwd aangezien meerdere moleculen, zoals serotonine, uitgescheiden worden door deze twee structuren.

